Stuk **660** (2005-2006) – Nr. 1

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

17 januari 2006

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Nicaragua, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Luxemburg op 27 mei 2005

INHOUD

Blz.

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet 11
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 15
Advies van de Raad van State 19
Ontwerp van decreet 23
Bijlage: BLEU-overeenkomst 27
– Nederlandse tekst 29
– Engelse tekst 41

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel en opzet van de overeenkomst

In het algemeen staat de Vlaamse Regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Hoewel buitenlandse investeringen al beschermd worden door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten, onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamde ‘gemengde’ karakter van de investeringsakkoorden die door de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) gesloten worden, werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep ‘Gemengde Verdragen’ (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 31 mei 1994 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico’s (artikel 6, §1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat ze in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

Politieke gegevens

Na een jarenlange bloedige burgeroorlog raakte het bewind van president Somoza zowel nationaal als internationaal steeds meer geïsoleerd. Nadat de Nationale Garde in 1979 na een felle strijd het onderspit moest delven, nam de president de wijk. Een vijfkoppige junta waarin naast de sandinisten ook de weduwe van de vermoorde hoofdredacteur van de oppositiekrant *La Prensa*, Violeta Chamorro, zitting had, nam de leiding van het land over. De tegenstellingen tussen de politieke doelstellingen van de sandinisten, politiek georganiseerd in het *Frente Sandinista de Liberación Nacional* (FSLN), en de andere politieke stromingen, werden steeds duidelijker. De sandinisten wonnen de verkiezingen in 1984 en Daniel

Ortega werd de nieuwe president. Nicaragua kreeg een parlement.

De verkiezingen van 1990 werden tegen de verwachtingen in, gewonnen door de oppositie die zich verenigd had in de *Union Nacional Opositora* (UNO). Violeta Chamorro werd president en haar schoonzoon Lacoyo premier. Er kwam een einde aan de binnenlandse gewapende conflicten en het centralistisch bewind maakte plaats voor een democratisch bestuur. De geleide economie veranderde in een vrije markt en het leger werd onder burgerlijk gezag geplaatst.

Na de verkiezingen van 1996 kwam de voormalige burgemeester van Managua, Arnoldo Alemán van de liberale alliantie aan het hoofd van het land. Hij werd begin 2002 opgevolgd door Enrique Bolaños Geyer die op 4 november 2001 zijn tegenkandidaat Daniel Ortega Saavedra verslagen had. De parlementsverkiezingen leverden een overwinning op voor de *Partido Liberal Constitucionalista* (PLC). Bolaños maakte van de strijd tegen de corruptie een belangrijk beleidspunt.

De veroordeling wegens corruptie van ex-president Alemán leidde in 2003 tot verdeeldheid binnen de liberale partij tussen de aanhangers van de president (*Blanco y Azul*) en de medestanders van Alemán (de *Arnoldistas*). Bolaños zelf werd ervan beschuldigd dat hij zijn verkiezingscampagne op illegale wijze gefinancierd had.

2004 werd gekenmerkt door een machtsstrijd tussen de sandinisten en de *Arnoldistas*. De gemeenteraadsverkiezingen van november 2004 leverden een overwinning op voor de sandinisten.

Eind april 2005 bracht president Bolaños het leger in staat van paraatheid om de aanhoudende protesten tegen zijn regering de kop in te drukken. Betogingen waarin het aftreden van de president geëist werd, mondden uit in gewelddadige confrontaties met de politie. De rechtstreekse aanleiding tot de protesten was de prijsverhoging van het openbaar vervoer maar er is ook een grote onvrede over het 'wanbeleid' van de regering. Een groep van 58 parlementsleden van de liberale partij en de sandinisten riep de president op om af te treden. Het akkoord tussen *Arnoldistas* en sandinisten maakt de president het werken onmogelijk. Beide partijen hebben een ruime meerderheid in het parlement en ze beheersen ook het Hooggerechtshof.

Ook internationaal staat de president onder druk. Eind april 2005 besloten het IMF, de Wereldbank en de Interamerikaanse Ontwikkelingsbank om alle financiële steun te bevriezen. Het ontbreken van een economisch programma was hun voornaamste argument. Ook de Europese Unie (EU) dreigde ermee alle hulpprogramma's stop te zetten.

In de Grondwet, die dateert van 1987 en die in 1995 en 2000 herzien werd, wordt de scheiding der machten geregeld. Op gemeentelijk niveau bestaan 131 gemeentelijke raden. Daarnaast zijn twee autonome regionale raden voor de Atlantische kustregio's ingesteld. Nicaragua is een presidentiële democratie met een eenkamerstelsel. De Nationale Assemblee (*Asamblea Nacional*) die door middel van evenredige vertegenwoordiging gekozen wordt voor vijf jaar, bestaat uit 90 leden. zeventig parlementairen worden op provinciaal niveau verkozen en 20 op nationaal vlak. Daarbij komen de kandidaten die verslagen werden bij de verkiezingen voor het presidentschap en het vice-presidentschap. In 1995 werd de macht van de president beperkt. Het Opperste Gerechthof is onafhankelijk van de uitvoerende macht en bestaat uit 12 leden die door de Assemblee verkozen worden voor een periode van 7 jaar.

Economische en sociale gegevens

Bij de opbouw van het nieuwe Nicaragua kreeg het land veel internationale financiële steun. Het sandinistische beleid was gericht op de vermindering van ongelijkheid en armoede en op ontwikkeling van de bevolking. Het centralistisch georiënteerde ontwikkelingsmodel leidde, ondanks de positieve resultaten op het vlak van alfabetisering, onderwijs en gezondheidszorg, niet tot economische groei en welvaart. Het land kampte met een toenemende schuldenlast en een hyperinflatie.

De economie bevindt zich thans op een lager niveau dan in de late jaren zeventig. Ze is eenzijdig gestructureerd en heeft te kampen met een falend beleid, de afhankelijkheid van de uitvoer en de gevolgen van de burgeroorlog. De regering tracht hervormingen door te voeren om een macro-economische stabiliteit te bereiken en de groei te verhogen. Op die manier moet Nicaragua attractiever worden en vooral buitenlandse investeerders aantrekken.

Sinds het aantreden van president Bolaños staat de begrotingsdiscipline centraal. Dat resulteerde in december 2002 in de ondertekening van een nieuw driejarig *Poverty Reduction and Growth Facility* (PRGF) programma met het Internationaal Monetair Fonds (IMF). In december 2000 werd Nicaragua toegelaten tot het *Heavily Indebted Poor Countries* (HIPC) initiatief voor schuldkwijtschelding. Begin

2004 werd met het HIPC-initiatief het *completion point* bereikt waardoor meer middelen vrijkwamen voor de armoedebestrijding. Nicaragua is één van de 18 landen waarvan in juni 2005 de schulden kwijtgescholden werden door de Groep van de acht belangrijkste industrielanden (G8).

In 2003 werd een nieuwe wet inzake fiscale hervormingen goedgekeurd. Die hervormingen moeten zorgen voor meer overheidsinkomsten, een betere basis voor belastingheffing en een betere inkomensverdeling tussen rijken en armen door een progressief belastingstelsel. Door het strafbaar maken van belastingontduiking stegen de belastinginkomsten. De overheid kreeg op die manier meer ruimte om te investeren in infrastructuurwerken.

Nicaragua is vooral een agrarisch land. Door het herstel in de landbouwsector en dan vooral wat koffie en suiker betreft, kon een lichte groei genoteerd worden. Ook de toename van investeringen en de stijging in de bouw dragen bij tot die groei. De uitvoer van landbouwproducten is sterk afhankelijk van de prijzen op de internationale markt.

Nicaragua is, op Haïti na, het armste land van het Westelijk Halfrond. Bijna de helft van de Nicaraguanen leeft in armoede en 15% in extreme armoede. In landelijke gebieden leeft zelfs 70% van de bevolking onder de armoedegrens. Chronische ondervoeding en een hoog kindersterftecijfer zijn daarvan een gevolg. De jongste 10 jaar is de armoede ietwat teruggedrongen. Daarnaast is het kindersterftecijfer gedaald door een betere gezondheidszorg. Toch zijn medische voorzieningen nog lang niet toereikend. In 2004 was een kwart van de overheidsbegroting bestemd voor gezondheid en onderwijs.

Er is ook een grote werkloosheid in Nicaragua. Daarom wijken veel Nicaraguanen uit naar onder andere de Verenigde Staten. Hun aantal wordt op 700.000 geschat. De bedragen die ze van daaruit naar het thuisfront sturen, nemen de eerste plaats in op de betalingsbalans.

Op de *Human Development Index* 2005 van de Verenigde Naties, staat Nicaragua op de 112e plaats.

Mensenrechten

Systematische mensenrechtenschendingen komen niet meer voor. Er is vrijheid van meningsuiting, pers en godsdienst.

Vrouwenorganisaties zijn al jaren actief in de bestrijding van geweld tegen vrouwen. Toch uit *Amnesty International* (AI) in zijn rapport 2005 zijn bezorgdheid over de vele moorden op vrouwen, verkrachtingen en huiselijk geweld.

Buitenlands beleid

Na afloop van de sandinistische bewindsperiode zijn de betrekkingen met de Verenigde Staten hersteld. De invloed van de Verenigde Staten is trouwens vrij groot. In juni 2003 werd een bilateraal verdrag ondertekend waarbij Nicaragua zich verbond om geen Amerikaanse onderdanen die beschuldigd werden van genocide, misdaden tegen de menselijkheid of oorlogsmisdrijven, uit te leveren aan het Internationaal Gerechtshof. In maart 2005 kwam de president openlijk in conflict met de Verenigde Staten die hun militaire steun opschortten. Begin oktober 2005 dreigden de Verenigde Staten ermee om alle hulp aan Nicaragua stop te zetten als de oppositie zou beletten dat president Bolaños zijn ambtstermijn voltooit. Bovendien zou de toetreding tot het vrijhandelsverdrag tussen de Verenigde Staten en Midden-Amerika geblokkeerd worden. Dat verdrag werd in mei 2004 ondertekend en zou in januari 2006 in werking treden.

De Verenigde Staten zijn ook de voornaamste handelspartner van Nicaragua. Ze staan in voor 65% van de uitvoer die vooral bestaat uit koffie, katoen, vlees, garnalen en kreeften. De voornaamste invoerproducten zijn verbruiksgoederen, machines en grondstoffen. De Verenigde Staten zijn ook de belangrijkste leveranciers.

Nicaragua heeft steeds bijgedragen tot het bevorderen van de Midden-Amerikaanse integratie. Ter bevestiging van dat integratiestreven werd op 2 september 1997 de Verklaring van Nicaragua ondertekend door Belize, Costa Rica, de Dominicaanse Republiek, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama. Nog in 1997 sloot Nicaragua een vrijhandelsverdrag met Mexico. Met El Salvador, Guatemala en Honduras vormt Nicaragua de zogenaamde C-4 groep die het vrij verkeer van personen en goederen wil bevorderen.

Nicaragua en Colombia claimen beide de zone in de Atlantische Oceaan waarin zich de eilandengroep San Andres bevindt. Ondanks een ondertekend verdrag bleef Nicaragua aanspraak maken op de eilandengroep. Toen Honduras in 1999 het verdrag ratifi-

ceerde dat het in 1986 gesloten had met Colombia en waarin het de door Colombia geclaimde gebiedsdelen erkent, liep de spanning hoog op. De relatie verslechterde verder door provocerende acties van beide kanten. Sinds het aantreden van de nieuwe regeringen in Nicaragua en Costa Rica is het grensconflict over het gebruik van de rivier San Juan op de achtergrond geraakt. Beide landen geven nu meer de voorkeur aan het bevorderen van regionale integratie.

De relaties met de EU zijn gebaseerd op de zogenaamde dialoog van San José die in 1984 ingesteld werd. In 2003 was Nicaragua de voornaamste begunstigde van de Europese hulp voor Midden-Amerika. Op 15 december 2003 werd in Rome een overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking ondertekend tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten en de republieken Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama. Die overeenkomst biedt tevens een kader om het handelsverkeer en de economische samenwerking verder te ontwikkelen, de integratie van Midden-Amerika in de wereldeconomie te bevorderen en bij te dragen tot vrede en democratie in Midden-Amerika. De EU zorgt voor meer dan 60% van de hulp aan Nicaragua.

Samenwerking tussen Vlaanderen/België en Nicaragua

Vlaanderen zegde in 1998 steun toe voor de wederopbouw van het land na de verwoestende orkaan Mitch. De hulp werd uitgevoerd via het mechanisme van de trilaterale coöperatie met Chili.

In het kader van het pilootproject 'Convenanten gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking' dat van start ging in 2001 sloten Lommel, Mol en St-Truiden samenwerkingsprogramma's met Nicaraguaanse steden of gemeenten. In 2002 hadden zeven Vlaamse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) een partnerwerking met Nicaragua.

Handel tussen Vlaanderen/België en Nicaragua

Nicaragua bekleedt de 142e plaats op de lijst van Vlaamse uitvoerbestemmingen.

Jaar	Belgische uitvoer (in miljoen €)	Vlaamse uitvoer (in miljoen €)	Belgische invoer (in miljoen €)
2000	9,29	5,3	9,65
2001	4,28	2,4	6,06
2002	9,71	3,3	4,30
2003	13,12	7,2	3,58
2004	12,22	5,9	4,80

Cijfers Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen en Nationale Bank van België

3. Ontstaan van de overeenkomst

De voorbije dertig jaar sloot de BLEU verscheidene overeenkomsten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).

De onderhandelingen met Nicaragua vonden plaats in Brussel op 18 oktober 2001. De parafering liet op zich wachten omdat de Nicaraguaanse ambassadeur overleg moest plegen met zijn overheid, onder andere over de milieu- en arbeidsclausules. De clausules werden opgenomen in de ontwerptekst.

Op 3 maart 2005 bereikten de delegaties van de BLEU en van Nicaragua volledige overeenstemming over de tekst van de overeenkomst. De overeenkomst werd opgemaakt in het Nederlands, het Frans, het Spaans en het Engels. De Engelse versie is doorslaggevend bij een geschil over de interpretatie van de overeenkomst.

SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET NICARAGUA

1. Inhoud van de overeenkomst

De BLEU-typetekst

De leden van de BLEU keurden een tekst goed die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse Regering die typetekst aanvaard. Sinds 2002 zijn

milieu- en sociale clausules opgenomen in de typetekst.

Die zogenaamde BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke overeenkomstsluitende partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat. Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen.

De bescherming vindt men terug in de artikelen 3, 4 en 7 tot en met 9. Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie terwijl artikel 4 stelt dat de investeerders de behandeling genieten van meest begunstigde natie. Die behandeling sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 5 stelt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die een hoge graad van milieubescherming biedt en dat zij die wetgeving stelselmatig moeten verbeteren.

Artikel 6 bepaalt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die arbeidsnormen vastlegt in overeenstemming met de internationaal erkende rechten van werknemers en naar een verbetering van die normen.

Artikel 7 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de overeenkomstsluitende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade als gevolg van oorlog en geweld.

Artikel 8 regelt de overmakingen van alle betalingen betreffende investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 9 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Artikel 10 stelt dat wanneer een vraagstuk betreffende investeringen geregeld wordt bij de overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene overeenkomstsluitende partij, dan wel bij internationale overeenkomsten, de investeerders van de andere partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

In artikel 11 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij gesloten werden, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 12 en 13 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen betreffende de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

De overeenkomstsluitende partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen. Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 12 dat het geschil, naar keuze van de investeerder, voorgelegd wordt aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de staat waar de investering gedaan werd, hetzij aan internationale arbitrage. Elke partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming. Zij houdt in dat de partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend. Geen enkele overeenkomstsluitende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 13 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters aangesteld wordt. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen aangesteld worden, kan een partij zulk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internatio-

naal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Artikel 14 stelt de investeringen die aan de overeenkomst voorafgegaan zijn, gelijk met die investeringen na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden dus eveneens beschermd.

Artikel 15 bepaalt de inwerkingtreding en de duur van de overeenkomst. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging, in werking. Zij blijft van kracht gedurende een termijn van tien jaar, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt.

Afwijkingen van de BLEU-typetekst

Er werd onderhandeld op basis van de Engelse BLEU-typetekst. Die typetekst werd bijna volledig aanvaard door de partner. De afwijkingen worden hierna toegelicht.

In de preambule wordt "onderdanen" gebruikt in plaats van "investeerders".

In artikel 1.1 wordt "vennootschappen" gebruikt in plaats van "ondernemingen". Bovendien wordt de term anders gedefinieerd, namelijk "elke rechtspersoon die naar behoren is opgericht in overeenstemming met de wetgeving".

In artikel 1.2.d worden ook "merken, octrooien en industriële en commerciële geheimhouding" vermeld.

Bij de definitie van "opbrengst" in artikel 1.3 heeft men het over "honoraria" in plaats van "uitkeringen".

In artikel 1.4 is er slechts één definitie van "grondgebied".

In de artikelen 1.5 en 1.6 spreekt men over "wetgeving" in plaats van "wetten of regelgeving". Er wordt geen opsomming gemaakt van de verschillende vormen van milieubescherming noch van de internationaal erkende rechten van werknemers.

In artikel 3.1 wordt benadrukt dat het zowel om directe als om indirecte investeringen gaat.

De milieu- en arbeidsclausules werden integraal aanvaard door de partner. De overeenkomstsluitende partijen moeten erop toezien dat hun wetgeving een hoog niveau van milieubescherming waarborgt en dat zij arbeidsnormen vastlegt die in overeenstemming zijn met de universeel erkende rechten van de werknemers. Ze moeten alles in het werk stellen om die wetgeving voortdurend bij te sturen. De nationale wetgeving mag niet versoepeld worden teneinde investeringen aan te moedigen. De overeenkomstsluitende partijen bevestigen de verbintenissen die ze aangegaan zijn in het kader van internationale overeenkomsten. Ten slotte erkennen zij dat onderlinge samenwerking hen meer mogelijkheden biedt tot bijsturing van hun wetgeving. De clausules staan in de artikelen 5 en 6 van de overeenkomst. Er wordt wel gesproken over "wetgeving" in plaats van over "wetten". In de Nederlandse tekst van de artikelen 5.1 en 6.1 spreekt men over "ad hoc wetgeving" inzake milieubescherming en bescherming van de arbeid.

Artikel 7 heeft een andere titel, namelijk "Onteigening, eigendomsbeperking en schadeloosstelling".

De eerste voorwaarde die volgens artikel 7.2 moet vervuld worden wanneer om redenen van openbaar nut, veiligheid of nationaal belang afgeweken wordt van de bepalingen van artikel 7.1, wordt uitgebreid tot "een behoorlijke rechtsgang door de overeenkomstsluitende partij die tot nationalisatie of onteigening overgaat".

Artikel 7.4 bepaalt dat aan investeerders die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen wegens oorlog e.d., een behandeling toegekend wordt die "tenminste gelijk is aan die welke laatstgenoemde overeenkomstsluitende partij verleent aan haar eigen investeerders of aan investeerders van een derde staat, naar gelang van wat het meest gunstig is voor de desbetreffende investeerder".

Artikel 7.5 over de behandeling van de meest begunstigde natie wordt weggelaten.

In artikel 8.3 wordt gespecificeerd dat het om bankverrichtingen gaat.

In artikel 8.4 wordt gesteld dat overmakingen zonder vertraging uitgevoerd worden en alleen heffingen, kosten en belastingen of broninhoudingen mogen aangerekend worden.

In artikel 14 is een bepaling toegevoegd waarin staat dat de overeenkomst niet van toepassing is voor geschillen die ontstaan zijn vóór haar inwerkingtreding.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

Tijdens zijn vergadering d.d. 13 juli 2005 heeft de SERV zich aangesloten bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

In zijn advies d.d. 25 oktober 2005 maakte de Raad van State geen opmerkingen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Nicaragua, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Luxemburg op 27 mei 2005

De Vlaamse Regering,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

Besluit:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Nicaragua, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Luxemburg op 27 mei 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sterk door overleg
20 jaar
SERV Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 13 juli 2005
RVP-IT/05-006

Aan de heer Herbert TOMBEUR
Directeur
Administratie Buitenlands Beleid
Boudewijnlaan 30

1000 BRUSSEL

Betreft: Principiële goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Nicaragua, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Luxemburg op 27 mei 2005

Geachte heer,

De Raad heeft de teksten van bovenvermeld ontwerpdecreet ontvangen en doorgenomen en heeft zich op zijn bijeenkomst van 13 juli aangesloten bij het ontwerp van de regeringsbeslissing.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, tekenen wij,

met vriendelijke groeten,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

kopie : minister Bourgeois

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

CDC

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 39.197/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 3 oktober 2005 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Nicaragua, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Luxemburg op 27 mei 2005", heeft op 25 oktober 2005 het volgende advies gegeven:

Het ontwerp geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

CDC 39.197/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT, M. RIGAUX,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Nicaragua, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Luxemburg op 27 mei 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 16 december 2005.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

BIJLAGE

OVEREENKOMST

TUSSEN

DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE,

enerzijds,

EN

DE REPUBLIEK NICARAGUA,

anderzijds,

INZAKE

DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

OVEREENKOMST
TUSSEN
DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE,
enerzijds,
EN
DE REPUBLIEK NICARAGUA,
anderzijds,
INZAKE
DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË,
DE REGERING VAN HET GROOTHERTOGDOM LUXEMBURG,
DE VLAAMSE REGERING,
DE WAALSE REGERING,
en
DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING,
enerzijds,

en

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK NICARAGUA,
anderzijds,

(hierna te noemen "de Overeenkomstsluitende Partijen"),

VERLANGENDE hun economische samenwerking te versterken door voor investeringen door onderdanen van de ene Overeenkomstsluitende Partij gunstige voorwaarden te scheppen op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij,

ZIJN het volgende overeengekomen :

ARTIKEL 1

BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de term,

1. "investeerders" :

   a) de "onderdanen", zijnde elk natuurlijk persoon die volgens de wetgeving van het Koninkrijk België , het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Nicaragua wordt beschouwd als een onderdaan van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Nicaragua ;

   b) de "vennootschappen", zijnde elke rechtspersoon die naar behoren is opgericht in overeenstemming met de wetgeving van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Nicaragua en waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is op het grondgebied van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg dan wel de Republiek Nicaragua.

2. "investeringen" : alle soorten vermogensbestanddelen en elke rechtstreekse of onrechtstreekse inbreng in speciën, natura of diensten, die worden geïnvesteerd of geherinvesteerd in welke economische sector ook.

   Als investeringen in de zin van deze Overeenkomst gelden in het bijzonder, doch niet uitsluitend :

   a) roerende en onroerende goederen, alsmede andere zakelijke rechten zoals hypotheken, retentierechten, pandrechten, rechten van vruchtgebruik en soortgelijke rechten ;

   b) aandelen, maatschappelijke aandelen en alle andere vormen van deelneming, met inbegrip van minderheidsdeelnemingen dan wel onrechtstreekse deelnemingen, in bedrijven die zijn opgericht op het grondgebied van een der Overeenkomstsluitende Partijen ;

   c) obligaties, tegoeden en gelijk welke prestatie die economische waarde heeft ;

   d) auteursrechten, industriële eigendomsrechten, technische werkwijzen, handelsnamen, goodwill, merken, octrooien en industriële en commerciële geheimhouding ;

   e) publiekrechtelijke of contractuele concessies, waaronder die tot het opsporen, ontwikkelen, winnen of exploiteren van natuurlijke rijkdommen.

   Veranderingen in de rechtsvorm waarin vermogensbestanddelen en kapitaal werden geïnvesteerd of geherinvesteerd doen geen afbreuk aan de omschrijving ervan als "investering" als bedoeld in deze Overeenkomst.

3. "opbrengst" : de bedragen die een investering oplevert, en met name, doch niet uitsluitend, winst, rente, vermogensaanwas, dividenden, royalty's en honoraria.

4. "grondgebied" : het grondgebied van het Koninkrijk België, het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg en het grondgebied van de Republiek Nicaragua evenals de zeegebieden, d.w.z. de gebieden op en onder zee die zich voorbij de territoriale wateren van de desbetreffende Staten uitstrekken en waarin laatstgenoemden, overeenkomstig het internationaal recht, soevereine rechten en rechtsmacht uitoefenen met het oog op de opsporing, de winning en het behoud van de natuurlijke rijkdommen.

5. "Milieuwetgeving" : elke wetgeving van de Overeenkomstsluitende Partijen, of een bepaling uit die wetgeving, die in hoofdzaak gericht is op de bescherming van het milieu dan wel het voorkomen van enig gevaar voor het leven of de gezondheid van mens, dier of plant.

6. "Arbeidswetgeving" : de wetgeving van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Nicaragua, of bepalingen uit die wetgeving, die rechtstreeks verband houden met de internationaal erkende rechten van werknemers.

ARTIKEL 2

BEVORDERING VAN INVESTERINGEN

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij bevordert investeringen van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied en laat zodanige investeringen toe in overeenstemming met haar wetgeving.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent toelating voor het sluiten en nakomen van licentieovereenkomsten en contracten voor technische, commerciële of administratieve bijstand, voor zover deze verband houden met de investeringen.

ARTIKEL 3

BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

1. Alle rechtstreekse of onrechtstreekse investeringen door investeerders van een der Overeenkomstsluitende Partijen genieten op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij een eerlijke en rechtvaardige behandeling.

2. Onder voorbehoud van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde, genieten deze investeringen een voortdurende bescherming en zekerheid, i.e. met uitsluiting van elke ongeoorloofde of discriminatoire maatregel die, in rechte of in feite, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de liquidatie ervan zou kunnen belemmeren.

ARTIKEL 4

NATIONALE BEHANDELING EN MEEST BEGUNSTIGDE NATIE

1. In alle aangelegenheden met betrekking tot de behandeling van investeringen genieten de investeerders van elke Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij de nationale behandeling en de behandeling van meest begunstigde natie.

2. Met betrekking tot de werking, het beheer, het onderhoud, het gebruik, het genot, de verkoop of de vervreemding van investeringen dient elke Overeenkomstsluitende Partij investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied een behandeling toe te kennen die niet minder gunstig is dan de behandeling die wordt toegekend aan haar eigen investeerders of de investeerders van een andere Staat, zo laatstgenoemde behandeling gunstiger is.

3. Deze behandeling behelst geenszins de voorrechten die door een Overeenkomstsluitende Partij worden verleend aan investeerders van een derde Staat in het kader van diens lidmaatschap van of associatie met een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of enige andere vorm van regionale economische organisatie.

4. Het bepaalde in dit artikel is niet van toepassing op belastingzaken.

ARTIKEL 5

MILIEU

1. In het besef dat elke Overeenkomstsluitende Partij het recht heeft haar eigen niveau van nationale milieubescherming te bepalen en de beleidslijnen en prioriteiten ter zake van milieuontwikkeling vast te leggen alsmede haar ad hoc wetgeving dienovereenkomstig aan te nemen of te wijzigen, dient elke Overeenkomstsluitende Partij erop toe te zien dat haar wetgeving een hoog niveau van milieubescherming waarborgt en alles in het werk te stellen om voornoemde wetgeving voortdurend bij te sturen.

2. De Overeenkomstsluitende Partijen erkennen dat het niet passend is de nationale milieuwetgeving te versoepelen teneinde investeringen aan te moedigen. Elke Overeenkomstsluitende Partij dient er dan ook op toe te zien dat geen vrijstelling of enige andere afwijking van voornoemde wetgeving wordt toegestaan en dat ook geen mogelijkheid tot vrijstelling of andere afwijking wordt geboden teneinde het doen, onderhouden of uitbreiden van een investering op haar grondgebied aan te moedigen.

3. De Overeenkomstsluitende Partijen bevestigen andermaal de verbintenissen die ze zijn aangegaan in het kader van internationale milieuovereenkomsten. Ze zien erop toe dat deze verbintenissen in hun nationale wetgeving ten volle worden erkend en toegepast.

4. De Partijen erkennen dat de onderlinge samenwerking hen meer mogelijkheden biedt om de voorschriften inzake milieubescherming bij te sturen. Op vraag van de ene Overeenkomstsluitende Partij stemt de andere Overeenkomstsluitende Partij ermee in deskundigenoverleg te houden over eender welk onderwerp dat onder dit artikel ressorteert.

ARTIKEL 6

ARBEID

1. In het besef dat elke Overeenkomstsluitende Partij het recht heeft eigen normen ter bescherming van de arbeid vast te leggen en haar ad hoc wetgeving dienovereenkomstig aan te nemen of te wijzigen, dient elke Overeenkomstsluitende Partij erop toe te zien dat haar wetgeving arbeidsnormen vastlegt die in overeenstemming zijn met de internationaal erkende rechten van de werknemers, als bepaald in het zesde lid van Artikel 1 en ze voortdurend bij te sturen.

2. De Overeenkomstsluitende Partijen erkennen dat het niet passend is de nationale arbeidswetgeving te versoepelen teneinde investeringen aan te moedigen. Elke Overeenkomstsluitende Partij dient er dan ook op toe te zien dat geen vrijstelling of enige andere afwijking van deze wetgeving wordt toegestaan en dat ook geen mogelijkheid tot vrijstelling of andere afwijking wordt geboden teneinde het doen, onderhouden of uitbreiden van een investering op haar grondgebied aan te moedigen.

3. De Overeenkomstsluitende Partijen bevestigen andermaal de verbintenissen die ze zijn aangegaan als lid van de Internationale Arbeidsorganisatie alsmede hun verbintenissen op grond van de Verklaring van de IAO over de fundamentele principes en rechten met betrekking tot werk en de follow-up ervan. De Overeenkomstsluitende Partijen zien erop toe dat de arbeidsbeginselen en de internationaal erkende rechten van de werknemers als bepaald in het zesde lid van Artikel 1 worden erkend en beschermd middels hun nationale wetgeving.

4. De Overeenkomstsluitende Partijen erkennen dat de onderlinge samenwerking hen meer mogelijkheden biedt om de arbeidsnormen bij te sturen. Op vraag van de ene Overeenkomstsluitende Partij stemt de andere Overeenkomstsluitende Partij ermee in deskundigenoverleg te houden over eender welk onderwerp dat onder dit artikel ressorteert.

ARTIKEL 7

ONTEIGENING, EIGENDOMSBEPERKING EN SCHADELOOSSTELLING

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich geen enkele maatregel tot onteigening of nationalisatie noch enige andere maatregel te treffen die tot gevolg heeft dat aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij rechtstreeks of onrechtstreeks de hun toebehorende investeringen op haar grondgebied worden ontnomen.

2. Wanneer om redenen van openbaar nut, veiligheid of nationaal belang van het bepaalde in het eerste lid moet worden afgeweken, dienen de volgende voorwaarden te worden vervuld :

   a) de maatregelen worden genomen met inachtneming van een behoorlijke rechtsgang door de Overeenkomstsluitende Partij die tot nationalisatie of onteigening overgaat ;

   b) de maatregelen zijn niet discriminatoir of in strijd met bijzondere verbintenissen ;

   c) de maatregelen gaan vergezeld van voorzieningen voor de betaling van een billijke en reële schadeloosstelling.

3. Het bedrag van de schadeloosstelling komt overeen met de marktwaarde van de investeringen op de dag voordat de maatregelen werden genomen of bekendgemaakt.

   De schadeloosstelling wordt uitgekeerd in de munt van de Staat waarvan de investeerder een onderdaan is of in eender welke omwisselbare munt. Ze moet zonder vertraging worden betaald en moet vrij kunnen worden overgemaakt. Ze levert rente op tegen een gewone commerciële rentevoet vanaf de datum van de vaststelling van het bedrag tot de datum van uitbetaling.

4. Aan investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand of opstand op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, wordt door laatstgenoemde, wat de restitutie, schadevergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, een behandeling toegekend die ten minste gelijk is aan die welke laatstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij verleent aan haar eigen investeerders of aan investeerders van een derde Staat, naar gelang van wat het meest gunstig is voor de desbetreffende investeerders.

5. Met betrekking tot de in dit artikel behandelde punten, verleent elke Overeenkomstsluitende Partij aan investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij een behandeling die ten minste gelijk is aan die welke op haar grondgebied aan investeerders van de meest begunstigde natie wordt verleend. Zodanige behandeling is onder geen beding minder gunstig dan die waarin het internationale recht voorziet.

ARTIKEL 8

OVERMAKINGEN

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij staat aan investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij de vrije overmaking toe van alle met een investering verband houdende betalingen, met name van :

   a) bedragen die nodig zijn om de investering tot stand te brengen, te behouden of uit te breiden ;

   b) bedragen bestemd voor het nakomen van contractuele verbintenissen, met inbegrip van de bedragen die nodig zijn voor de terugbetaling van leningen, royalty's en andere betalingen voortvloeiend uit licenties, franchises, concessies en andere soortgelijke rechten, alsmede de bezoldiging van het geëxpatrieerd personeel ;

   c) de opbrengst van investeringen ;

   d) de opbrengst van de gehele of gedeeltelijke liquidatie van de investeringen, met inbegrip van vermogensaanwas of verhogingen van het geïnvesteerd kapitaal ;

   e) de in toepassing van Artikel 7 uitgekeerde schadeloosstelling.

2. De onderdanen van beide Overeenkomstsluitende Partijen, die uit hoofde van een investering door een investeerder van één der Overeenkomstsluitende Partijen toelating hebben gekregen om op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij te werken, is het tevens toegestaan een passend deel van hun verdiensten over te maken naar hun land van herkomst.

3. De overmakingen gebeuren in vrij inwisselbare munt, tegen de koers die op de datum van overmaking van toepassing is op contante verrichtingen oftewel bankverrichtingen in de gebruikte munt.

4. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent de toelating die vereist is om de overmaking zonder onnodige vertraging uit te voeren en alleen heffingen, kosten en belastingen of broninhoudingen aan te rekenen.

ARTIKEL 9

SUBROGATIE

1. Indien één der Overeenkomstsluitende Partijen of één van haar openbare instellingen een schadeloosstelling uitkeert aan haar eigen investeerders op grond van een voor een investering verleende waarborg, erkent de andere Overeenkomstsluitende Partij dat de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of de desbetreffende openbare instelling in de rechten van de investeerders is getreden.

2. In verband met de overgedragen rechten kan de andere Overeenkomstsluitende Partij jegens de verzekeraar die in de rechten van de schadeloosgestelde investeerders is getreden, de verplichtingen laten gelden die wettelijk of contractueel op de investeerders rusten.

ARTIKEL 10

TOEPASBARE REGELS

Wanneer een vraagstuk omtrent investeringen wordt geregeld bij deze Overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene Overeenkomstsluitende Partij dan wel bij internationale overeenkomsten waarbij de Partijen partij zijn of op een later tijdstip kunnen worden, kunnen de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

ARTIKEL 11

BIJZONDERE OVEREENKOMSTEN

1. Investeringen waarvoor een bijzondere overeenkomst is gesloten tussen de ene Overeenkomstsluitende Partij en investeerders van de andere Partij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan die van de bijzondere overeenkomst.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich de door haar aangegane verbintenissen ten aanzien van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij te allen tijde na te komen.

ARTIKEL 12

REGELING VAN INVESTERINGSGESCHILLEN

1. Van elk investeringsgeschil tussen een investeerder van de ene Overeenkomstsluitende Partij en de andere Overeenkomstsluitende Partij wordt schriftelijk kennis gegeven door de eerste Partij die een vordering instelt. De kennisgeving gaat vergezeld van een behoorlijk toegelichte nota.

De Partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen, indien nodig door deskundig advies in te winnen van een derde partij of anders door middel van bemiddeling tussen de Overeenkomstsluitende Partijen langs diplomatieke weg.

2. Wanneer de bij het geschil betrokken partijen niet rechtstreeks tot een minnelijke schikking zijn gekomen of het geschil niet door bemiddeling langs diplomatieke weg hebben kunnen regelen binnen zes maanden na ontvangst van de kennisgeving, kan het geschil naar keuze van de investeerder worden voorgelegd aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de Staat waar de investering werd gedaan, hetzij aan internationale arbitrage.

   Elke Overeenkomstsluitende Partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming elk geschil aan zodanige arbitrage te onderwerpen. Deze toestemming houdt in dat beide Partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken.

3. In geval van internationale arbitrage, wordt het geschil naar keuze van de investeerder voorgelegd aan één van de volgende instellingen :

   - een scheidsgerecht ad hoc, ingesteld volgens de arbitrageregels van de Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht (U.N.C.I.T.R.A.L.) ;

   - het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen (I.C.S.I.D.), dat is opgericht krachtens het Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 te Washington voor ondertekening werd opengesteld, zodra elk van de Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst, partij is geworden bij het Verdrag.

   Zolang deze voorwaarde niet is vervuld, aanvaarden de Overeenkomstsluitende Partijen dat het geschil aan arbitrage wordt onderworpen overeenkomstig de Regels betreffende de Aanvullende Voorziening van het I.C.S.I.D.

   - het Scheidsgerecht van de Internationale Kamer van Koophandel in Parijs ;

   - het Instituut voor Arbitrage van de Kamer van Koophandel in Stockholm.

   Indien wordt overgegaan tot de arbitrageprocedure op initiatief van een Overeenkomstsluitende Partij, verzoekt die Partij de betrokken investeerder schriftelijk het scheidsgerecht aan te wijzen waaraan het geschil zal worden voorgelegd.

4. Geen van de bij een geschil betrokken Overeenkomstsluitende Partijen, zal in enig stadium van de arbitrageprocedure of van de uitvoering van een scheidsrechterlijke uitspraak als verweer kunnen aanvoeren dat de investeerder die tegenpartij is bij het geschil, een vergoeding ter uitvoering van een in Artikel 9 van deze Overeenkomst vermelde verzekeringspolis of waarborg heeft ontvangen die het geheel of een gedeelte van zijn verliezen dekt.

5. Het scheidsgerecht beslist op grond van de nationale wetgeving en van de regels inzake wetsconflicten van de Overeenkomstsluitende Partij bij het geschil op wier grondgebied de investering werd gedaan alsmede op basis van het bepaalde in deze Overeenkomst, de met het oog op de investering eventueel aangegane specifieke overeenkomst en overeenkomstig de internationale rechtsbeginselen.

6. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend voor de partijen bij het geschil. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe ze uit te voeren overeenkomstig haar nationale wetgeving.

ARTIKEL 13

GESCHILLEN TUSSEN DE OVEREENKOMSTSLUITENDE PARTIJEN BETREFFENDE DE UITLEGGING OF TOEPASSING VAN DEZE OVEREENKOMST

1. Geschillen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst worden zoveel mogelijk langs diplomatieke weg beslecht.

2. Wanneer een geschil niet langs diplomatieke weg kan worden beslecht, wordt het voorgelegd aan een gemengde commissie bestaande uit vertegenwoordigers van beide Partijen. Deze Commissie komt op verzoek van de meest gerede Partij en zonder onnodige vertraging bijeen.

3. Indien de gemengde commissie het geschil niet kan regelen, wordt het op verzoek van een der Overeenkomstsluitende Partijen onderworpen aan een scheidsgerecht dat voor elk geval afzonderlijk op de volgende wijze wordt samengesteld :

   Elke Overeenkomstsluitende Partij benoemt een scheidsman binnen een tijdspanne van twee maanden vanaf de datum waarop een der Overeenkomstsluitende Partijen de andere Overeenkomstsluitende Partij in kennis heeft gesteld van haar voornemen het geschil aan arbitrage te onderwerpen. Binnen twee maanden na hun benoeming benoemen de twee scheidsmannen in onderling overleg een onderdaan van een derde Staat tot voorzitter van het scheidsgerecht.

   Indien deze termijnen worden overschreden, kan een der Overeenkomstsluitende Partijen de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming(en) te verrichten.

   Indien de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof onderdaan is van een Overeenkomstsluitende Partij of van een Staat waarmee een der Overeenkomstsluitende Partijen geen diplomatieke banden heeft of indien hij om een andere reden verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, wordt de Vice-Voorzitter van het Internationale Gerechtshof verzocht de benoeming(en) te verrichten.

4. Het aldus samengesteld gerecht stelt zijn eigen procedureregels vast. Het doet uitspraak bij meerderheid van stemmen ; de uitspraken zijn onherroepelijk en bindend voor de Overeenkomstsluitende Partijen.

5. Elke Overeenkomstsluitende Partij draagt de kosten van de door haar benoemde scheidsman. De kosten die voortvloeien uit de benoeming van de derde scheidsman en de ambtelijke kosten van het gerecht worden gelijkelijk door de Overeenkomstsluitende Partijen gedragen.

ARTIKEL 14

VROEGERE INVESTERINGEN

Deze Overeenkomst is eveneens van toepassing op investeringen die vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst werden gedaan door investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, overeenkomstig de wetten en voorschriften van laatstgenoemde.

De Overeenkomst is evenwel niet van toepassing op geschillen die vóór de inwerkingtreding van de Overeenkomst zijn ontstaan.

ARTIKEL 15

INWERKINGTREDING EN DUUR

1. Deze Overeenkomst treedt in werking een maand na de datum waarop de Overeenkomstsluitende Partijen de akten van bekrachtiging hebben uitgewisseld. Ze blijft van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar.

   Tenzij ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de geldigheidsduur door een van beide Overeenkomstsluitende Partijen mededeling van beëindiging is gedaan, wordt deze Overeenkomst stilzwijgend verlengd voor een tijdvak van tien jaar, met dien verstande dat elke Overeenkomstsluitende Partij zich het recht voorbehoudt de Overeenkomst te beëindigen met inachtneming van een opzegtermijn van ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de lopende termijn van geldigheid.

2. Ten aanzien van investeringen die vóór de datum van beëindiging van de Overeenkomst zijn gedaan, blijft deze van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar vanaf de datum van beëindiging.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Luxemburg, op 27 mei 2005, in vier oorspronkelijke exemplaren in de Franse, de Nederlandse, de Spaanse en de Engelse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

VOOR DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE :

Voor de Regering van het Koninkrijk België :

Voor de Vlaamse Regering :
Voor de Waalse Regering :
Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering :

Didier DONFUT,
Staatssecretaris voor Europese Zaken, toegevoegd aan de Minister van Buitenlandse Zaken

Voor de Regering van het Groothertogdom Luxemburg :

Jean ASSELBORN,
Minister van Buitenlandse Zaken

VOOR DE REGERING VAN DE REPUBLIEK NICARAGUA :

Norman CALDERA CARDENAL,
Minister van Buitenlandse Zaken

AGREEMENT

BETWEEN

THE BELGO-LUXEMBOURG ECONOMIC UNION,

on the one hand,

AND

THE REPUBLIC OF NICARAGUA,

on the other hand,

ON

THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

AGREEMENT
BETWEEN
THE BELGO-LUXEMBOURG ECONOMIC UNION,
on the one hand,
AND
THE REPUBLIC OF NICARAGUA,
on the other hand,
ON
THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM,
THE GOVERNMENT OF THE GRAND-DUCHY OF LUXEMBOURG,
THE WALLOON GOVERNMENT,
THE FLEMISH GOVERNMENT,
and
THE GOVERNMENT OF THE REGION OF BRUSSELS-CAPITAL,
on the one hand,

and

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF NICARAGUA,
on the other hand,

(hereinafter referred to as "the Contracting Parties"),

DESIRING to strengthen their economic cooperation by creating favourable conditions for investments by nationals of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party,

HAVE AGREED as follows :

ARTICLE 1

DEFINITIONS

For the purpose of this Agreement,

1. The term "investors" shall mean :

   a) the "nationals", i.e. any natural person who, according to the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Nicaragua, is considered as a citizen of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Nicaragua respectively ;

   b) the "companies", i.e. any legal person enterprise incorporated or duly constituted in accordance with the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Nicaragua and having its registered office in the territory of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Nicaragua respectively.

2. The term "investments" shall mean any kind of assets and any direct or indirect contribution in cash, in kind or in services, invested or reinvested in any sector of economic activity.

   The following shall more particularly, though not exclusively, be considered as investments for the purpose of this Agreement :

   a) movable and immovable property as well as any other rights in rem, such as mortgages, liens, pledges, usufruct and similar rights ;

   b) shares, corporate rights and any other kind of shareholdings, including minority or indirect ones, in companies constituted in the territory of one Contracting Party ;

   c) bonds, claims to money and to any performance having an economic value ;

   d) copyrights, industrial property rights, technical processes, trade names, goodwill, trademarks, patents and trade secrets ;

   e) concessions granted under public law or under contract, including concessions to explore, develop, extract or exploit natural resources.

   Changes in the legal form in which assets and capital have been invested or reinvested shall not affect their designation as "investments" for the purpose of this Agreement.

3. The term "returns" shall mean the proceeds of an investment and shall include in particular, though not exclusively, profits, interests, capital increases, dividends, royalties and fees.

4. The term "territory" shall apply to the territory of the Kingdom of Belgium, to the territory of the Grand-Duchy of Luxembourg and to the territory of the Republic of Nicaragua, as well as to the maritime areas, i.e. the marine and underwater areas which extend beyond the territorial waters of the States concerned and upon which the latter exercise, in accordance with international law, their sovereign rights and their jurisdiction for the purpose of exploring, exploiting and preserving natural resources.

5. The term "environmental legislation" shall mean any legislation of the Contracting Parties, or provision thereof, the primary purpose of which is the protection of the environment, or the prevention of a danger to human, animal, or plant life or health.

6. The term "labour legislation" shall mean legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Nicaragua, or provisions thereof, that are directly related to the internationally recognised labour rights .

ARTICLE 2

PROMOTION OF INVESTMENTS

1. Each Contracting Party shall promote investments in its territory by investors of the other Contracting Party and shall accept such investments in accordance with its legislation.

2. In particular, each Contracting Party shall authorize the conclusion and the fulfilment of licence contracts and commercial, administrative or technical assistance agreements, as far as these activities are in connection with such investments.

ARTICLE 3

PROTECTION OF INVESTMENTS

1. All investments, whether direct or indirect, made by investors of one Contracting Party shall enjoy a fair and equitable treatment in the territory of the other Contracting Party.

2. Except for measures required to maintain public order, such investments shall enjoy continuous protection and security, i.e. excluding any unjustified or discriminatory measure which could hinder, either in law or in practice, the management, maintenance, use, possession or liquidation thereof.

ARTICLE 4

NATIONAL TREATMENT AND MOST FAVOURED NATION

1. In all matters relating to the treatment of investments, the investors of each Contracting Party shall enjoy national treatment and most-favoured-nation treatment in the territory of the other Party.

2. With respect to the operation, management, maintenance, use, enjoyment and sale or other disposal of investments, each Contracting Party shall accord, on its territory, to investors of the other Contracting Party, treatment no less favourable than that granted to its own investors or to investors of any other State if the latter is more favourable.

3. This treatment shall not include the privileges granted by one Contracting Party to investors of a third State by virtue of its participation or association in a free trade zone, customs union, common market or any other form of regional economic organisation.

4. The provisions of this article do not apply to tax matters.

ARTICLE 5

ENVIRONMENT

1. Recognising the right of each Contracting Party to establish its own levels of domestic environmental protection and environmental development policies and priorities, and to adopt or modify accordingly its environmental legislation, each Contracting Party shall strive to ensure that its legislation provide for high levels of environmental protection and shall strive to continue to improve this legislation.

2. The Contracting Parties recognise that it is inappropriate to encourage investment by relaxing domestic environmental legislation. Accordingly, each Contracting Party shall strive to ensure that it does not waive or otherwise derogate from, or offer to waive or otherwise derogate from, such legislation as an encouragement for the establishment, maintenance or expansion in its territory of an investment.

3. The Contracting Parties reaffirm their commitments under the international environmental agreements, which they have accepted. They shall strive to ensure that such commitments are fully recognised and implemented by their domestic legislation.

4. The Contracting Parties recognise that co-operation between them provides enhanced opportunities to improve environmental protection standards. Upon request by either Contacting Party, the other Contracting Party shall accept to hold expert consultations on any matter falling under the purpose of this Article.

ARTICLE 6

LABOUR

1. Recognising the right of each Contracting Party to establish its own domestic labour standards, and to adopt or modify accordingly its labour legislation, each Contracting Party shall strive to ensure that its legislation provide for labour standards consistent with the internationally recognised labour rights set forth in paragraph 6 of Article 1 and shall strive to improve those standards in that light.

2. The Contracting Parties recognise that it is inappropriate to encourage investment by relaxing domestic labour legislation. Accordingly, each Contracting Party shall strive to ensure that it does not waive or otherwise derogate from, or offer to waive or otherwise derogate from, such legislation as an encouragement for the establishment, maintenance or expansion in its territory of an investment.

3. The Contracting Parties reaffirm their obligations as members of the International Labour Organisation and their commitments under the International Labour Organisation Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up. The Contracting Parties shall strive to ensure that such labour principles and the internationally recognised labour rights set forth in paragraph 6 of Article 1 are recognised and protected by domestic legislation.

4. The Contracting Parties recognise that co-operation between them provides enhanced opportunities to improve labour standards. Upon request by either Contacting Party, the other Contracting Party shall accept to hold expert consultations on any matter falling under the purpose of this Article.

ARTICLE 7

EXPROPRIATION, LIMITATION OF OWNERSHIP AND COMPENSATION

1. Each Contracting Party undertakes not to adopt any measure of expropriation or nationalization or any other measure having the effect of directly or indirectly dispossessing the investors of the other Contracting Party of their investments in its territory.

2. If reasons of public purpose, security or national interest require a derogation from the provisions of paragraph 1, the following conditions shall be complied with :

   a) the measures shall be taken under due process of law of the Contracting Party making the nationalization or expropriation ;

   b) the measures shall be neither discriminatory, nor contrary to any specific commitments ;

   c) the measures shall be accompanied by provisions for the payment of an adequate and effective compensation.

3. Such compensation shall amount to the actual value of the investments on the day before the measures were taken or became public.

   Such compensation shall be paid in the currency of the State of which the investor is a national or in any other convertible currency. It shall be paid without delay and shall be freely transferable. It shall bear interest at the normal commercial rate from the date of the determination of its amount until the date of its payment.

4. Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency or revolt in the territory of the other Contracting Party shall be granted by the latter Contracting Party a treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, at least equal to that which the latter Contracting Party grants to its own investors or to investors of any third state, whichever is most favourable to the investors concerned.

5. In respect of matters dealt with in this Article, each Contracting Party shall grant to the investors of the other Contracting Party a treatment which shall at least be equal to that granted in its territory to the investors of the most favoured nation. This treatment shall in no case be less favourable than that recognized under international law.

ARTICLE 8

TRANSFERS

1. Each Contracting Party shall grant to investors of the other Contracting Party the free transfer of all payments relating to an investment, including more particularly :

a) amounts necessary for establishing, maintaining or expanding the investment ;

b) amounts necessary for payments under a contract, including amounts necessary for repayment of loans, royalties and other payments resulting from licences, franchises, concessions and other similar rights, as well as salaries of expatriate personnel ;

c) returns of investments ;

d) proceeds from the total or partial liquidation of investments, including capital gains or increases in the invested capital ;

e) compensation paid pursuant to Article 7.

2. The nationals of each Contracting Party who have been authorized to work in the territory of the other Contracting Party in connection with an investment shall also be permitted to transfer an appropriate portion of their earnings to their country of origin.

3. Transfers shall be made in a freely convertible currency at the rate applicable on the day transfers are made to spot transactions, meaning banking transactions in the currency used.

4. Each Contracting Party shall issue the authorizations required to ensure that the transfers can be made without undue delay, with no other charges than taxes, charges, rates or withholding of tax at source.

ARTICLE 9

SUBROGATION

1. If one Contracting Party or any public institution of this Party pays compensation to its own investors pursuant to a guarantee providing coverage for an investment, the other Contracting Party shall recognize that the former Contracting Party or the public institution concerned is subrogated into the rights of the investors.

2. As far as the transferred rights are concerned, the other Contracting Party shall be entitled to invoke against the insurer who is subrogated into the rights of the indemnified investors the obligations of the latter under law or contract.

ARTICLE 10

APPLICABLE REGULATIONS

If an issue relating to investments is covered both by this Agreement and by the national legislation of one Contracting Party or by international conventions, existing or to be subscribed to by the Parties in the future, the investors of the other Contracting Party shall be entitled to avail themselves of the provisions that are the most favourable to them.

ARTICLE 11

SPECIFIC AGREEMENTS

1. Investments made pursuant to a specific agreement concluded between one Contracting Party and investors of the other Party shall be covered by the provisions of this Agreement and by those of the specific agreement.

2. Each Contracting Party undertakes to ensure at all times that the commitments it has entered into vis-à-vis investors of the other Contracting Party shall be observed.

ARTICLE 12

SETTLEMENT OF INVESTMENT DISPUTES

1. Any investment dispute between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party shall be notified in writing by the first party to take action. The notification shall be accompanied by a sufficiently detailed memorandum.

   As far as possible, the Parties shall endeavour to settle the dispute through negotiations, if necessary by seeking expert advice from a third party, or by conciliation between the Contracting Parties through diplomatic channels.

2. In the absence of an amicable settlement by direct agreement between the parties to the dispute or by conciliation through diplomatic channels within six months from the notification, the dispute shall be submitted, at the option of the investor, either to the competent jurisdiction of the State where the investment was made, or to international arbitration.

   To this end, each Contracting Party agrees in advance and irrevocably to the settlement of any dispute by this type of arbitration. Such consent implies that both Parties waive the right to demand that all domestic administrative or judiciary remedies be exhausted.

3. In case of international arbitration, the dispute shall be submitted for settlement by arbitration to one of the hereinafter mentioned organizations, at the option of the investor :

   - an ad hoc arbitral tribunal set up according to the arbitration rules laid down by the United Nations Commission on International Trade Law (U.N.C.I.T.R.A.L.) ;

   - the International Centre for the Settlement of Investment Disputes (I.C.S.I.D.), set up by the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, opened for signature at Washington on March 18, 1965, when each State, party to this Agreement has become a party to the said Convention.

   As long as this requirement is not met, each Contracting Party agrees that the dispute shall be submitted to arbitration pursuant to the Rules of the Additional Facility of the I.C.S.I.D.

   - the Arbitral Court of the International Chamber of Commerce in Paris ;

   - the Arbitration Institute of the Chamber of Commerce in Stockholm.

If the arbitration procedure has been introduced upon the initiative of a Contracting Party, this Party shall request the investor involved, in writing to designate the arbitration organization to which the dispute shall be referred.

4. At any stage of the arbitration proceedings or of the execution of an arbitral award, none of the Contracting Parties involved in a dispute shall be entitled to raise as an objection the fact that the investor who is the opposing party in the dispute has received compensation totally or partly covering his losses pursuant to an insurance policy or to the guarantee provided for in Article 9 of this Agreement.

5. The arbitral tribunal shall decide on the basis of the national law, including the rules relating to conflicts of law, of the Contracting Party involved in the dispute in whose territory the investment has been made, as well as on the basis of the provisions of this Agreement, of the terms of the specific agreement which may have been entered into regarding the investment, and of the principles of international law.

6. The arbitral awards shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Contracting Party undertakes to execute the awards in accordance with its national legislation.

ARTICLE 13

DISPUTES BETWEEN THE CONTRACTING PARTIES RELATING TO THE INTERPRETATION OR APPLICATION OF THIS AGREEMENT

1. Any dispute relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled as far as possible through diplomatic channels.

2. In the absence of a settlement through diplomatic channels, the dispute shall be submitted to a joint commission consisting of representatives of the two Parties ; this commission shall convene without undue delay at the request of the first party to take action.

3. If the joint commission cannot settle the dispute, the latter shall be submitted, at the request of either Contracting Party, to an arbitration court set up as follows for each individual case :

   Each Contracting Party shall appoint one arbitrator within a period of two months from the date on which either Contracting Party has informed the other Party of its intention to submit the dispute to arbitration. Within a period of two months following their appointment, these two arbitrators shall appoint by mutual agreement a national of a third State as chairman of the arbitration court.

   If these time limits have not been complied with, either Contracting Party shall request the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment(s).

If the President of the International Court of Justice is a national of either Contracting Party or of a State with which one of the Contracting Parties has no diplomatic relations or if for any other reason, he cannot exercise this function, the Vice-President of the International Court of Justice shall be requested to make the appointment(s).

4. The court thus constituted shall determine its own rules of procedure. Its decisions shall be taken by a majority of the votes ; they shall be final and binding on the Contracting Parties.

5. Each Contracting Party shall bear the costs resulting from the appointment of its arbitrator. The expenses in connection with the appointment of the third arbitrator and the administrative costs of the court shall be borne equally by the Contracting Parties.

ARTICLE 14

PREVIOUS INVESTMENTS

This Agreement shall also apply to investments made before its entry into force by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in accordance with the latter's laws and regulations.

It shall, however, not be applicable to disputes, which have arisen prior to its entry into force

ARTICLE 15

ENTRY INTO FORCE AND DURATION

1. This Agreement shall enter into force one month after the date of exchange of the instruments of ratification by the Contracting Parties. The Agreement shall remain in force for a period of ten years.

   Unless notice of termination is given by either Contracting Party at least six months before the expiry of its period of validity, this Agreement shall be tacitly extended each time for a further period of ten years, it being understood that each Contracting Party reserves the right to terminate the Agreement by notification given at least six months before the date of expiry of the current period of validity.

2. Investments made prior to the date of termination of this Agreement shall be covered by this Agreement for a period of ten years from the date of termination.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned representatives, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Luxembourg, on the 27th day of May 2005, in four original copies, each in the French, Dutch, Spanish and English languages, all texts being equally authentic. The text in the English language shall prevail in case of difference of interpretation.

FOR THE BELGO-LUXEMBOURG ECONOMIC UNION :

For the Government of the Kingdom of Belgium :

For the Walloon Government :
For the Flemish Government :
For the Government of the Region of Brussels-Capital :

Didier DONFUT,
State Secretary for European Affairs, deputy to the Minister of Foreign Affaires

For the Government of the Grand-Duchy of Luxembourg :

Jean ASSELBORN,
Minister of Foreign Affairs

FOR THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF NICARAGUA :

Norman CALDERA CARDENAL,
Minister of Foreign Affairs